

РЕШАВАЊЕ СУКОБА НАДЛЕЖНОСТИ

Прекршајни поступак у првом степену воде прекршајни судови, а изузетно првостепени прекршајни поступак за прекршаје из јавних набавки води Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки.

Из образложења:

Министарство финансија – Управа царина – Царинарница Београд поднело је, 7. маја 2015. године, Уставном суду захтев за решавање сукоба надлежности између Прекршајног суда у Београду и те царинарнице.

Из навода захтева и достављене документације произлази да је Министарство финансија – Управа царина – Царинарница Београд поднело Прекршајном суду у Београду 29. јула 2010. године захтев за покретање прекршајног поступка против правног лица „С“ д.о.о. из Београда и одговорног лица у том правном лицу, због прекршаја из члана 340. став 1. тачка 2) у вези са ставом 2. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05 и 62/06).

Прекршајни суд у Београду је, 15. септембра 2010. године донео решење о покретању прекршајног поступка, да би се након тога решењем Пр. 400714/10 од 23. јуна 2014. године огласио стварно ненадлежним за поступање у наведеном предмету, уз образложење да је за прекршаје за које је предвиђено само изрицање новчане казне, у првом степену надлежан орган управе, као и то да се окривљенима стављају на терет радње које се могу квалификовати као прекршај за који није прописана заштитна мера и за који је, према прописима важећим у време када је прекршај учињен, био надлежан орган управе. Такође, је на крају решења наведена и поука о правном леку, којом се даје могућност изјављивања жалбе Прекршајном апелационом суду у року од осам дана од дана пријема овог решења.

Министарство финансија – Управа царина – Царинарница Београд је изјавило жалбу Прекршајном апелационом суду у Београду 17. марта 2015. године, који је списе предмета вратио Царинарници уз констатацију да је Прекршајни суд у Београду погрешно ставио поуку о правном леку, те да уколико се сматра ненадлежном може покренути поступак за решавање сукоба надлежности пред Уставним судом Србије.

Министарство финансија – Управа царина – Царинарница Београд је 7. маја 2015. године доставило Уставном суду захтев за решавање сукоба надлежности, наводећи да се у складу са важећим Законом о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/13), који се примењује од 1. марта 2014. године, предвиђа искључива надлежност прекршајних судова, као и да је Прекршајни суд у Београду започео и водио прекршајни поступак, те да је до доношења овог закона могао да одлучи или да се огласи ненадлежним за вођење наведеног прекршајног поступка. Такође се наводи да је поступање Прекршајног суда у Београду непримерено, да није у складу са законским прописима и да би враћањем предмета пред наступање апсолутне застарелости био нарушен правни поредак, а будући учиниоци сличних прекршаја би били мотивисани за чињење истих, због чега, по мишљењу Царинарнице Београд, није било основа да се Прекршајни суд у Београду огласи ненадлежним и списе предмета упути тој царинарници.

Из чињенице да су и Прекршајни суд у Београду и Министарство финансија – Управа царина – Царинарница Београд одбили да воде прекршајни поступак, произлази да постоји негативан сукоб надлежности између суда и другог државног органа, за чије решавање је надлежан Уставни суд, сагласно члану 167. став 2. тачка 1. Устава Републике Србије.

Важећим Законом о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/13), који се примењује од 1. марта 2014. године, прописано је: да прекршајни поступак у првом степену воде прекршајни судови, а да изузетно првостепени прекршајни поступак за прекршаје из јавних набавки води Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (члан 100. ст. 1. и 2.); да се прекршајни поступак покреће решењем суда на основу захтева за покретање прекршајног поступка или издатог прекршајног налога поводом кога је поднет захтев за судско одлучивање (члан 167.); да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене овог закона окончати по одредбама Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 116/08 и 111/09)(члан 340. став 1.).

Имајући у виду да из списка предмета произлази да је Прекршајни суд у Београду донео решење о покретању прекршајног поступка на основу кога је успостављена стварна надлежност, да су спроведене одређене доказне радње у поступку, те да се огласио ненадлежним након почетка примене Закона о прекршајима којим је прописано да прекршајни поступак у првом степену воде искључиво прекршајни судови, изузев за прекршаје из области јавних набавки, односно да у погледу надлежности за вођење прекршајног поступка више није релевантна подела прекршаја на оне за које се може изрећи заштитна мера или не, Уставни суд је оценио да се у овом случају не може установити надлежност органа управе за вођење прекршајног поступка предвиђена прописима који су важиви у време када је учињен прекршај који се окривљенима ставља на терет. Уставни суд такође истиче и став овога суда заузет у већем броју својих одлука у предметима за решавање сукоба надлежности (видети, поред других, Решење Уставног суда ШУ-162/2013 од 17. јула 2013. године, на интернет страници: www.ustavni.sud.rs), према коме ће прекршајни суд, у случају да након покретања прекршајног поступка утврди да је реч о прекршају за чије поступање је за разлику од одног који се наводи у захтеву, односно решењу о покретању поступка, надлежан орган управе, сходном применом одредбе члана 34. став 2. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13 и 55/14), сам окончати поступак и донети одлуку, с обзиром на то да је у односу на орган управе реч о инстанционо вишем органу.

Сагласно свему наведеном, Уставни суд је утврдио да је за поступање у прекршајном поступку који се води против правног лица „С“ д.о.о. из Београда и одговорног лица у том правном лицу, због прекршаја из члана 340. став 1. тачка 2) у вези са ставом 2. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05 и 62/06), надлежан Прекршајни суд у Београду. **(Решење Уставног суда Србије ШУ-140/2015 од 19. новембра 2015)**